

Forsikringsavtalen består av forsikringsbevis og forsikringsvilkår. Beviset gjelder foran vilkårene. Beviset viser hvilke dekninger som er valgt og hva som er bedriftens ansvar. Vilkårene sier hva forsikringen dekker, hvilke unntak som gjelder og hvordan erstatningen beregnes. Bestemmelser som gjelder alle deler av forsikringen kommer først. Deretter kommer bestemmelser for hver dekning. I tillegg gjelder Generelle vilkår (vilkårsnummer BGE90080) for alle våre forsikringer.

Yrkesskadeforsikring - Vilkår BBPTL405

Vilkår av 01.01.2010. Avløser vilkår av 01.08.2007.

1. Hvem forsikringen omfatter

Forsikringen omfatter samtlige arbeidstakere ansatt hos forsikringstakeren.

2. Hvor forsikringen gjelder

Forsikringen gjelder skader og sykdommer som arbeidstakeren påføres i arbeid, på arbeidsstedet, i arbeidstiden.

3. Hva forsikringen omfatter

Uten hensyn til om noen har skyld i skaden, svarer selskapet i henhold til lov om yrkesskadeforsikring 16. juni 1989, yrkesskadeforsikringsloven, for det tap arbeidstaker er påført ved yrkesskade/yrkessykdom som konstateres i forsikringstiden.

Erstatning utbetales i henhold til nedennevnte forskrift om standardisert erstatningsutmåling ved yrkesskader og yrkessykdommer.

Forskrift om standardisert erstatning etter lov 16. juni 1989 nr 65 om yrkesskadeforsikring. Gitt med hjemmel i lov av 16. juni 1989 nr 65 om yrkesskadeforsikring § 13 annet ledd.

Kapittel 1. Innledning

§ 1-1. Anvendelsesområde

Beregningen av erstatning etter lov av 16. juni 1989 nr. 65 om yrkesskadeforsikring skjer etter reglene i denne forskrift.

Erstatning for tap av forsørger til andre personer som omfattes av forskriften §§ 6-1 og 6-2, skal likevel beregnes etter de alminnelige reglene i lov av 13. juni 1969 nr. 26 om skadeserstatning § 3-4.

§ 1-2. Tilleggserstatning

Skadelidte som ikke fyller vilkårene for ytelser ved yrkesskade etter folketrygdlovens kapittel 11, kan kreve tilleggserstatning. Tilleggserstatningen skal fastsettes slik at skadelidte så langt det er mulig settes i samme stilling som om slike ytelser hadde vært tilstått. Ved fastsettelsen av

tilleggserstatningen skal det gjøres fradrag for trygdeytelser og andre ytelser som gir tilsvarende kompensasjon.

§ 1-3. Folketrygdens grunnbeløp

Erstatningsberegningen etter forskriftens kapittel 3, 4 og 6 skjer etter folketrygdens grunnbeløp (G) på oppgjørstidspunktet jfr. folketrygdlovens § 6-2.

§ 1-4. Skadelidtes alder

Beregningen skal knyttes til skadelidtes alder ved tidspunktet for oppgjøret. I § 4-2 knyttes beregningen til alderen da skaden eller sykdommen ble konstatert etter lov om yrkesskadeforsikring § 5 annet ledd tredje punktum. I § 6-1 legges alderen ved dødsfallet til grunn.

Kapittel 2. Påførte utgifter og fremtidige utgifter, tapt inntekt

§ 2-1. Påførte utgifter

Påførte utgifter fram til oppgjørstidspunktet erstattes individuelt, jfr. skadeserstatningslovens paragraf 3-1. Skadelidte har krav på renter etter morarenteloven fra en måned etter at krav om dekning av en en bestemt utgift er sendt til forsikringselskapet.

§ 2-2. Framtidige utgifter

Framtidige utgifter erstattes individuelt, jfr. skadeserstatningslovens paragraf 3-1.

Engangserstatning for gjennomsnittlige framtidige årlige utgifter fastsettes slik:

Skadelidtes alder:

Under 35 år	21 ganger årlige utgifter
mellom 35 og 49 år	19 ganger årlige utgifter

mellom 50 og 59 år	16 ganger årlige utgifter
mellom 60 og 69 år	14 ganger årlige utgifter
over 70 år	8 ganger årlige utgifter

§ 2-3. Tappt inntekt

Tappt inntekt i tiden fram til oppgjørstidspunktet erstattes individuelt jf. skadeserstatningslovens § 3-1.

Skadelidte har krav på renter etter morarenteloven i tillegg til erstatningsbeløpet. Renten beregnes særskilt for hvert kalenderår. For inntektstap for et helt kalenderår regnes renten med utgangspunkt 1. juli dette året. Rente løper likevel tidligst fra en måned etter at melding om skadetilfellet er sendt til forsikringsselskapet.

Kapittel 3. Tap av framtidig inntekt

§ 3-1. Grunnlaget for beregningen

Grunnlaget for beregningen av det framtidige inntektstapet er den pensjonsgivende inntekt, jf. folketrygdloven § 6-4, i året før skaden eller sykdommen ble konstatert. Det tas ikke hensyn til begrensning som nevnt i folketrygdloven § 6-4 femte ledd.

Hvis skadelidtes antatte pensjonsgivende inntekt, uten skaden eller sykdommen, i året skaden eller sykdommen ble konstatert, gir et høyere grunnlag, legges denne til grunn. Tilsvarende gjelder hvis skadelidte i et senere inntektsår har oppnådd en pensjonsgivende inntekt som gir et høyere grunnlag.

Hvis det er særlige holdepunkter for å anta at grunnlaget for beregningen etter første og annet ledd avviker vesentlig fra det som ville vært skadelidtes alminneligeinntektsnivå uten skaden eller sykdommen, skal grunnlaget for beregningen settes til dette nivået.

§ 3-2. Grunnerstatning

Grunnerstatningen fastsettes slik:

Inntektgrunnlaget for beregningen.

Inntektgrunnlaget for beregningen.	Grunnerstatning i antall G.
Til og med 7 G	22G
over 7G til og med 8G	24G
over 8G til og med 9G	26G
over 9G til og med 10G	28G
over 10G	30G

Fastsettelsen av inntektgrunnlaget for beregningen skjer i forhold til G den 1. januar i det inntektsåret inntekten er opptjent.

§ 3-3. Skadelidtes alder

Erstatningsbeløpet ved 100 % ervervsmessig uførhet beregnes slik i forhold til grunnerstatningen:

- Er skadelidte 45 eller 46 år, svarer erstatningen til grunnerstatningen
- For hvert år skadelidte er over 46 år, gjøres et fradrag som utgjør 5 % av grunnerstatningen. Erstatningen skal likevel utgjøre minst 10 % av grunnerstatningen.
- Er skadelidte 35-44 år, forhøyes erstatningen for hvert år han eller hun er yngre enn 45 år med 3,5 % av grunnerstatningen.
- Er skadelidte 34 år eller yngre, forhøyes erstatningen for hvert år han eller hun er yngre enn 35 år med 2,5 % av

grunnerstatningen. I tillegg forhøyes erstatningen med 35 % av grunnerstatningen.

§ 3-4. Tap av deler av ervervsevnen

Har skadelidte bare tappt deler av sin ervervsevne, reduseres erstatningen tilsvarende.

§ 3-5. Tidligere uføre

Var skadelidte uavhengig av den aktuelle skaden eller sykdommen 50 % ervervsmessig ufør eller mer, kan han eller hun kreve erstatningen utmålt etter skadeerstatningsloven paragraf 3-1 hvis dette leder til høyere erstatning enn utmåling etter reglene her.

Kapittel 4 Menerstatning.

§ 4-1. Grunnerstatning.

Grunnerstatningen fastsettes slik:

Medisinsk invaliditet. Grunnerstatning i antall G

15-24 %	0,75
25-34 %	1,00
35-44 %	1,50
45-54 %	2,00
55-64 %	2,50
65-74 %	3,00
75-84 %	3,75
85-100 %	4,50

Skade som er betydelig større enn det som gir grunnlag for invaliditetsgrad 100 %

5,50

§ 4-2. Skadelidtes alder

Menerstatning beregnes slik i forhold til grunnerstatningen:

- Er skadelidte 45 eller 46 år, svarer erstatningen til grunnerstatningen
- For hvert år skadelidte er over 46 år, gjøres et fradrag som utgjør 2 % av grunnerstatningen. Erstatningen skal likevel utgjøre minst 50 % av grunnerstatningen.
- For hvert år skadelidte er yngre enn 45 år, forhøyes erstatningen med 2 % av grunnerstatningen.

Kapittel 5. Etteroppgjør ved endringer i ervervsmessig uføregrad eller medisinsk invaliditet

§ 5-1.

Er erstatningen fastsatt etter § 2-2, eller kapittel 4 og skadelidtes ervervsmessige uføregrad eller medisinske invaliditet som følge av ulykken endrer seg vesentlig, kan skadelidte kreve etteroppgjør. Krav om etteroppgjør må framsettes innen 5 år etter at oppgjøret var avsluttet.

Ved etteroppgjør etter kapittel 3 og kapittel 4 beregnes først differansen mellom erstatningen skadelidte fikk ved oppgjøret og den erstatningen skadelidte ville ha fått ved oppgjøret om den nye invaliditetsgraden var blitt lagt til grunn. Deretter beregnes tilleggserstatningen på grunnlag av G på det nye oppgjørstidspunktet.

Kapittel 6. Erstatning ved dødsfall

§ 6-1. Erstatning til ektefelle eller samboer.

Erstatning til ektefelle eller samboer ved dødsfall er 15G. En person anses ikke som ektefelle etter første ledd når det på dødsfallstidspunktet er avsagt dom for, eller gitt bevilling til separasjon eller skilsmisse. Dette gjelder selv om avgjørelsen ikke er rettskraftig eller endelig.

Som samboer etter første ledd regnes:

- person som avdøde har levet sammen med i ekteskapslignende forhold hvis det i folkeregisteret framgår at de to har hatt samme bolig de siste to årene, eller
- person som hadde felles barn og felles bolig med avdøde.

En person regnes likevel ikke som samboer dersom det på dødsfallstidspunktet forelå forhold som var til hinder for at lovlig ekteskap kunne inngås.

For hvert år avdøde var over 46 år, reduseres erstatningen etter første ledd med 5 %, likevel ikke med mer enn 80 %. Den erstatningsberettigede har krav på morarenter etter morarenteloven fra en måned etter at dødsfallet ble meldt til forsikringsselskapet.

§ 6-2. Erstatning til barn ved tap av forsørger

Erstatningen fastsettes slik:

Barnets alder da forsørgeren døde	Erstatning i antall G	Barnets alder da forsørgeren døde	Erstatning i antall G
Under 1 år	6,5	10	3,5
1	6,0	11	3,0
2	6,0	12	2,5
3	5,5	13	2,5
4	5,0	14	2,0
5	5,0	15	2,0
6	4,5	16	1,5
7	4,0	17	1,5
8	4,0	18	1,0
9	3,5	19	1,0

Erstatning beregnes særskilt for hvert barn. Var avdøde eneforsørger, får barnet dobbelt så stor erstatning. Den erstatningsberettigede har krav på morarenter etter morarenteloven fra en måned etter at dødsfallet ble meldt til forsikringsselskapet.

§ 6-3 Erstatning av begravelsekostnader

Kostnader ved begravelsen erstattes med 1/2 G. Dette gjelder selv om avdøde ikke etterlater seg personer som har krav på erstatning for tap av forsørger.

Kapittel 7 Ikrafttredelse

§ 7-1

Forskriften trådte i kraft 1. januar 1991. Partene kan avtale at reglene i forskriften skal legges til grunn også for skader som er konstatert før ikrafttredelsen.